

„Dziennik Cwaniaczka”

Jeff Kinney

Książka „Dziennik Cwaniaczka” to przezabawna opowieść o roku szkolnym i perypetiach młodego gimnazjalisty Grega mieszkającego w Stanach Zjednoczonych.

Pewnego dnia Greg dostaje od mamy dziennik i postanawia w nim zapisywać swoje przygody, wydarzenia z życia, emocje i myśli. Najlepszym przyjacielem Grega jest Rowley. Bohater ma też rodzinę – mamę, tatę i dwóch braci – jeden nazywa się Manny (najmłodszy) i Rodrick (najstarszy).

Postać Grega jest niezwykle zabawna. Z rozbijającą szczerością opowiada o swoich kolegach. Ma do nich lekko szydłszy stosunek. Trochę mu jednak współczuję, bo jego rodzice mogą wydawać się surowi. W rzeczywistości jednak są mili. Wydawać by się mogło, że Greg jest beztroskim młodzieńcem, ma rodzinę i przyjaciół. Nic bardziej mylnego – jego życie to pasmo różnych denerwujących przypadków. Moje ulubione wydarzenie z tej książki to, tworzenie przez Grega i Rowleya przezabawnych komiksów. Smutnym momentem było jak Rowley się obraził na Grega i znalazł sobie innego kolegę. Na szczęście wszystko dobrze się skończyło i znów byli przyjaciółmi.

Książkę bardzo szybko się czytało, ponieważ jest interesująca i „wciągająca”. Przeczytałam ją w 3 dni. Bardzo polecam wszystkim to dzieło. W przyszłości na pewno sięgnę po kolejne części przygód Grega.

Iza z klasy IV

„13- piętrowy domek na drzewie "

Andy Griffiths i Terry Denton

Książka "13-piętrowy domek na drzewie" opowiada o dwóch przyjaciółach - Andym Griffiths i Terryem Dentonie. Andy jest autorem, a Terry ilustratorem - razem tworzą książki. Pewnego razu zadzwonił do nich producent, Pan Nochal, z prośbą o napisanie książki w ciągu jednego dnia. Chłopcom było ciężko rozpocząć pracę, ale po różnych perypetiach i ociąganiu się, udało im się ją napisać. Potem chcieli stworzyć drugą książkę, ale nie wiedzieli, o czym ją napisać. W końcu wpadli na pomysł, żeby przedstawić w niej swoje przygody, bo przecież w trakcie pisania mieli ich sporo. Gdy książka trafiła do producenta, spodobała mu się i ją wydał. Po paru dniach Pan Nochal zadzwonił ponownie z prośbą o napisanie kolejnej książki. Tym razem na jej napisanie mieli tydzień.

Czy uda im się napisać książkę na czas?

Jakie przygody przeżyją i opiszą następnym razem?

Tego z pewnością dowiemy się w kolejnym tomie.

Książka "13-piętrowy domek na drzewie" bardzo mi się podobała. Opisuje wiele niezwykłych i ciekawych przygód. Mam nadzieję, że i Ty po nią sięgniesz. Gorąco polecam!

Jagoda z klasy IV

„Księżniczka dusz”

Alexandra Christo

Książka „Księżniczka dusz” została napisana przez Alexandrę Christo w 2022 roku. Opowiada o szesnastoletniej Selestrze Somniatis wywodzącej się z rodu wiedźm. Według przysięgi krwi, czy dziewczyna tego chce, czy nie, musi służyć królowi Serythowi, kradnąc dla niego dusze, by ten mógł żyć wiecznie. Nox Leadric to żołnierz ostatniej armii, który zamierza wygrać festiwal przepowiedni, odbierając tym samym królowi nieśmiertelność.

Gdy dziewczyna jest zmuszona przepowiedzieć Noxowi jego śmierć, ich losy się splatają, a bohaterowie nie są w stanie przewidzieć, że ich uczucia staną się silniejsze niż przeznaczenie. Książka jest napisana w pierwszej osobie. Poznajemy więc perspektywę Selestry i Noxa. Według czytelników powieść jest porównywana do „Roszpunkki”. Jest tak dlatego, ponieważ w powieści znaleźć można wiele nawiązań do tego filmu. Podzielałam to zdanie, a ponieważ bardzo lubię tę bajkę, tak samo spodobała mi się książka. Selestra, podobnie jak Roszpunka, jest uwięziona w wieży. „Księżniczka dusz” to zdecydowanie powieść młodzieżowa należąca do fantastyki. Jednak osoby dorosłe również mogłyby przeczytać tę książkę i bardzo dobrze się przy niej bawić.

Jeżeli chodzi o moje odczucia, nie mogłam się oderwać od lektury. „Księżniczka dusz” jest zdecydowanie warta przeczytania. Jest wciągająca, a jej świat przedstawiony zaskakuje na każdym kroku. Bez zastanowienia „Księżniczka dusz” otrzymuje ode mnie maksymalną ilość gwiazdek.

Ania z klasy VI

„Miasteczko Halloween”

Megan Sherpherd

„Miasteczko Halloween” to książka napisana przez Megan Sherpherd na podstawie filmu Disneya z 2023 roku, a dzięki pięknemu wydaniu: barwionym brzegom, ramkach na każdej stronie i nietoperzach w rogach kartek przyciąga do przeczytania wyglądem. Powieść jest napisana w narracji trzecioosobowej, dzięki czemu poznajemy myśli wielu postaci, m.in. Jacka Szkieletona i Sally – głównych bohaterów lektury.

Książka opowiada o miasteczku, którego sensem jest świętowanie Halloween. Albowiem mieszkańcy cały rok, od razu po zakończeniu święta, rozpoczynają do niego przygotowania. Jack jest uznawany za „dyniowego króla miasta” i to on wraz z burmistrzem są głównymi organizatorami Halloween. Sally jest zwykłą szmacianą lalką, która została stworzona przez doktora Finkelsteina i żywi uczucia do szkieletu. Kiedy Jack czuje wątpliwości co do swojej roli w miasteczku i postanawia wszystko zmienić, Sally próbuje go powstrzymać. Jak myślicie, co się stanie dalej? Tego dowiedziecie się, jeśli przeczytacie tę bajkową powieść.

Ponieważ lektura jest naprawdę przyjemna w czytaniu, podobała mi się. Jednak zdecydowanie nie jest przeznaczona dla starszych odbiorców, zważywszy na to, że jest dosyć krótka. Mimo tego jest to książka z morałem, że nie powinno się zmieniać rzeczy, które już są dobre. Opowieść mi się podobała, ale według mnie za mało się działo i nie była dostosowana do mojej kategorii wiekowej.

Ania z klasy VI

„Piętnastoletni kapitan”

Juliusz Verne

Powieść „Piętnastoletni kapitan” autorstwa Juliusza Verne’a to jedna z tych książek, której wpływ trudno przecenić w kontekście literatury przygodowej i fantastycznej. Autor, znany ze swej wyobraźni i wizji przyszłości, po raz kolejny zaskakuje czytelników, przenosząc ich w świat pełen tajemnic i przygód.

„Piętnastoletni kapitan” opowiada historię chłopca, Dicka Sanda, który znajduje się na statku „Pilgrim”. Po śmierci kapitana główny bohater postanawia przejąć dowodzenie nad okrętem i poprowadzić resztę załogi w walce o przetrwanie. Ta epicka podróż jest nie tylko testem odwagi i determinacji młodego chłopca, ale także ukazuje złożoność relacji międzyludzkich w ekstremalnych warunkach. Jedną z najbardziej fascynujących cech tej książki jest sposób, w jaki Verne łączy elementy nauki z przygodą. W trakcie podróży Dick i załogą muszą radzić sobie z różnymi wyzwaniami, wykorzystując wiedzę i umiejętności, by przetrwać. Od momentu, gdy próbują określić swoje położenie na morzu pośród burzy, po konstrukcję prowizorycznych środków ratunkowych, czytelnik jest świadkiem niezwykłego połączenia przygody z nauką. Książka ta zgłębia również temat przygód, przywództwa i dojrzewania. Dick Sand musi szybko nauczyć się radzić sobie w niebezpiecznych sytuacjach i podejmować trudne decyzje. Jego rozwój od naiwnego chłopca do dojrzałego lidera jest fascynujący i inspirujący dla młodszych czytelników, którzy mogą zrozumieć znaczenie determinacji, umiejętności organizacyjnych i zdolności podejmowania decyzji w trudnych sytuacjach.

Pomimo że „Piętnastoletni kapitan” został napisany ponad sto lat temu, wciąż zachowuje swoje miejsce w literaturze jako przykład klasycznej powieści przygodowej. Jego uniwersalne tematy: przyjaźń, odwaga i nauka, nadal przemawiają do czytelników na całym świecie. Jest to nie tylko wspaniała rozrywka, ale również inspirująca opowieść o ludzkiej sile i wytrwałości w obliczu niebezpieczeństwa. Juliusz Verne w swojej książce ponownie udowadnia swoje mistrzostwo w tworzeniu niezapomnianych przygód, które przetrwają przez wieki.

Maksym z klasy VIII B

„Interstellar: podróż przez czarną dziurę”

„Interstellar: podróż przez czarną dziurę” to książka, która z równą gracją co film Christophera Nolana przenosi czytelnika w głąb kosmosu oraz ludzkiego serca. To dzieło, które askakuje głębią refleksji nad czasem, przestrzenią i miłością, wykraczając daleko poza tradycyjne ramy science fiction.

Książka autorstwa znanego pisarza science fiction rozszerza uniwersum stworzone przez Nolana, oferując nowe wątki i eksplorując, czyli próbując pokazać znane z filmu postacie z większą głębią. Szczególnie godne uwagi jest to, jak autor podchodzi do kwestii miłości, jako siły fundamentalnej dla wszechświata co grawitacja. To odważne stwierdzenie, które w kontekście opowieści staje się jednak przekonujące i inspirujące. Również opracowanie wizualne książki zasługuje na pochwałę. Ilustracje i zdjęcia, zarówno te bazujące na kadrach z filmu, jak i stworzone wyłącznie na potrzeby książki, dodają głębi doświadczeniu czytelniczemu, czyniąc „Intersellar” nie tylko lekturą, ale i obiektem artystycznym. Wątek miłości stanowi też nie tylko serce historii, ale również jej duchową esencję, co sprawia, że czytelnik odnajduje w niej coś więcej niż tylko kolejną opowieść o podróży kosmicznej.

W związku z powyższym „Interstellar”: podróż przez czarną dziurę” to pozycja, która nie tylko wypełnia oczekiwania fanów filmu, ale również otwiera nowe horyzonty dla tych, którzy poszukują literackich doznań głębszych niż tylko przygoda kosmiczna. To książka, która inspiruje, pobudza wyobraźnię i zostawia czytelnika z refleksją nad tym, co naprawdę znaczy być człowiekiem w obliczu wszechświata.

Maksym z klasy VIII

„Zabić drozda”

Harper Lee

Utwór „Zabić drozda” to powieść obyczajowa amerykańskiej pisarki i publicystki Harper Lee, wydana po raz pierwszy w 1960 roku. Została uhonorowana nagrodą Pulitzera i uznana za najlepszą powieść amerykańską XX wieku, a także należy do klasyki światowej literatury.

Jest to historia przedstawiająca życie w małym miasteczku na południu Stanów Zjednoczonych w okresie Wielkiego Kryzysu z perspektywy dziecka, gdyż narratorem w utworze jest ośmioletnia dziewczynka Jean Louise Finch. Jej ojciec, uczciwy i pryncypialny prawnik Atticus Finch, pewnego dnia podejmuje ciężkie wyzwanie. Postanawia pomóc czarnoskóremu chłopakowi oskarżonemu o przemoc wobec białej dziewczyny i broni go w procesie sądowym, starając się udowodnić jego niewinność. Jest to główny wątek książki, ale oprócz niego poznajemy również wiele innych historii znanych Jean Louisy poprzez jej narrację pełną najdrobniejszych szczegółów, które dostrzec czasem potrafi tylko dziecko. Niektóre z tych wątków są tak małe, że zajmują zaledwie kilka akapitów, inne składają się z fragmentów powieści rozrzuconych tu i tam. Lecz wszystkie te historie łączy jedno – najpierw przyglądamy się im ze zwykłego punktu widzenia, a następnie wszystkie elementy układają się w zupełnie inny obraz i okazuje się, że nic nie jest takie, jakie wydawało się na pierwszy rzut oka. „Zabić drozda” porusza problematykę ksenofobii, rasizmu i nietolerancji nieodłącznie związanych z amerykańskim południem XX wieku, opowiada o ludziach niepodobnych do większości. Mogą mieć inny kolor skóry, inne wykształcenie i wychowanie, sposób ubierania się, pogląd na świat lub ideę szczęśliwego życia. Ta książka uczy czytelników nie sądzić innych tylko na podstawie cech zewnętrznych, a także daje możliwość patrzenia oczyma drugiego - „wchodzić w ich skórę i chodzić w niej”, jak powiedział Atticus Finch.

Podsumowując, ta powieść zrobiła na mnie duże wrażenie. Jest to utwór, który na długo zostaje w pamięci po przeczytaniu. Harper Lee poprzez prostą narrację małej dziewczynki doskonale przedstawiła problemy społeczeństwa, o których jest tak trudno rozmawiać i pisać. Książkę czyta się łatwo i szybko dzięki lekkiemu pióru autorki, a historia wciąga już od pierwszych stron. Naprawdę polecam przeczytać „Zabić drozda”, gdyż każdy znajdzie w niej coś dla siebie.

Diana z klasy VIII

„A kiedy zniknie pustynia”

Marie Pavlenko

„A kiedy zniknie pustynia” jest poetycką, futurystyczną powieścią o charakterze filozoficznym. Jest to książka autorstwa Marie Pavlenko, francuskiej pisarki, a także działaczki na rzecz społeczeństwa i środowiska przyrodniczego.

Ta lektura opowiada o tym, jak może wyglądać nasza planeta za kilkaset, a może nawet już za kilkadziesiąt lat. Główna bohaterka utworu, nastoletnia Samaa, mieszka w świecie przyszłości, a dokładnie na pustyni prawie całkowicie pozbawionej tlenu, pełnej nieznośnego ciepła. Większość zwierząt i roślin wymarła na skutek katastrofy klimatycznej. W tym wrogim człowiekowi środowisku ludzie są zmuszeni do prowadzenia koczowniczego trybu życia. Przystosowują się do funkcjonowania w opustoszałej przestrzeni i organizują swoją codzienność na nowo. Kobiety zajmują się domem, a mężczyźni polują na... drzewa. To ostatni towar, który jest wart dni poszukiwania, gdyż później można go sprzedać kupcom z Miasta, a za otrzymane pieniądze kupić żywność oraz niezbędne do przeżycia butle z tlenem. Nikt nie wierzy, że to właśnie drzewa są sednem sprawy i nie powinny być wycinane. Zbyt wiele pokoleń przeminęło, by ktokolwiek o tym pamiętał. Samaa marzy o dołączeniu do łowców, ale w jej społeczeństwie kobiety nie mogą wykonywać wielu czynności. Pomimo to dziewczyna zdobywa się na odwagę, buntuje się przeciwko sztywno ustalonym zasadom i pewnego dnia udaje się w samotną podróż, podążając za śladami polujących, którzy niedawno wyruszyli w głąb pustyni. Podczas swojej wyprawy Samaa musi stawiać czoła trudnym wyzwaniom, takim jak upał, głód, zmęczenie, burza piaskowa, a przede wszystkim samotność. Jednak wszystko się zmienia, kiedy z niespodziewaną pomocą przychodzi jej drzewo. Okazuje się, że pustynia ma niejedno oblicze, a wszystko, w co do tej pory wierzyła dziewczyna, jest kłamstwem.

„A kiedy zniknie pustynia” jest wyrazem zmartwienia o naszą planetę. Książka pokazuje, że niektóre rozwiązania problemu globalnego ocieplenia są na wyciągnięcie ręki, ale nie bierzemy ich pod uwagę, podobnie jak ludzie ze świata Samai. Lekturę czyta się szybko, ale w pamięci pozostaje znacznie dłużej. Autorka lekkim piórem nakreśla ogromne znaczenie dbania o środowisko oraz przedstawia, jakie mogą być skutki jego lekceważenia. Tę książkę przeczytałam dzięki Maratonowi Czytelniczemu, dlatego właśnie zachęcam do udziału w tym corocznym konkursie, gdyż za jego pomocą można odkrywać nowe, fascynujące utwory. Podsumowując, „A kiedy zniknie pustynia” zrobiła na mnie duże wrażenie, gdyż jest to lektura zostawiająca dużo tematów do przemyślenia po przeczytaniu. Serdecznie polecam każdemu.

Diana z klasy VIII

„Złodziejka książek”

Markus Zusak

Markus Zusak jest pisarzem australijskim niemieckiego pochodzenia. Opowieści rodziców o wydarzeniach II wojny światowej, których byli świadkami, zainspirowały go do napisania „Złodziejki książek”. Jest to powieść o prawdziwym obliczu wojny wydana po raz pierwszy w 2005 roku. Po opublikowaniu książka została absolutnym bestsellerem, przetłumaczono ją na kilkanaście języków, a także jest uważana za najlepsze dzieło Markusa Zusaka.

Utwór ten wyróżnia się niepowtarzalną narracją, którą prowadzi sama Śmierć. Została ona przedstawiona jako istota myśląca i odczuwająca emocje, potrafiąca współczuć. Wie jednak, że ma zadanie do wykonania., którego nie może zaniedbać mimo własnej niechęci do zabierania dusz. Oczami Śmierci śledzi my różne wydarzenia na terenie III Rzeszy, ale głównie są to losy tytułowej złodziejki książek, czyli nastoletniej Liesel Meminger, która w dramatycznych okolicznościach trafia do rodziny zastępczej i zamieszkuje w fikcyjnym mieście Molching na przedmieściach Monachium. Sytuacja panująca w Niemczech podczas II wojny światowej jest bardzo trudna i niebezpieczna, nie można ufać nikomu ani niczemu. Ale dla głównej bohaterki wszystko się komplikuje jeszcze bardziej, kiedy jej przybrani rodzice postanawiają udzielić schronienia Żydowi i ukrywają go w piwnicy domu. Swoją pierwszą książkę dziewczynka kradnie podczas pogrzebu młodszego brata i dzięki niej zaczyna uczyć się czytać. Później przychodzi czas na kolejne skradzione lektury: płonące na stosach zorganizowanych przez nazistów, ukryte w bibliotece żony burmistrza i wreszcie te własnoręcznie napisane. Czytanie jest dla Liesel sposobem na radzenie sobie w nieludzkich czasach, w których przyszło jej żyć. „Złodziejka książek” to historia o prawdziwej przyjaźni, miłości i lojalności, a także o wyciągnięciu pomocnej dłoni potrzebującym na tle bombardowań, Holokaustu oraz innych okrucieństw, które przyniosła ze sobą II wojna światowa.

Podsumowując, utwór ten jest fascynującą i jednocześnie przejmującą opowieścią. Kiedy narratorem historii czyni się Śmierć, a tematem nazistowski reżim i Holokaust, można się spodziewać kłopotów. Jednak Markus Zusak radzi sobie znakomicie. Autor doskonale przedstawia trudny okres historyczny, choć sam nigdy nie doświadczył okropieństw II wojny światowej ani zagłady. Ta książka do głębi mnie poruszyła. Moim zdaniem za szansę stać się pozycją klasyczną. Serdecznie zachęcam do przeczytania jej czytelników w każdym wieku.

Diana z klasy VIII

„Biuro Detektywistyczne Lassego i Mai

Tajemnica zamku”

Martin Widmark

Autorem książki z serii Biuro Detektywistyczne Lassego i Mai pt. „Tajemnica zamku” jest Martin Widmark. Akcja rozgrywa się w miasteczku Valleby i jego okolicach. Wśród bohaterów spotkać możemy m.in. Lassego, Maję, komisarza policji, Barbarę Palm, Ivę Ross, pastora, Muhammeda Karata, Ture Modig, Rune Andreson, Franca Bollo.

Pewnego dnia pojawia się ogłoszenie, że hrabia Eric von Farsen zaprasza wszystkich na „ekskluzywną degustację” czekolady. Trochę dziwny był fakt, że koniecznie trzeba przyjechać tam rowerem. Gdy goście wchodzą do zamku, z zazdrością podziwiają jej przepych. Hrabia roztacza przed zebranymi możliwość szybkiego wzbogacenia się, wystarczy tylko zainwestować w jego plantację kakao. Lasse i Maja zaczynają coś podejrzewać i postanawiają przejść się po zamku... Dalszego ciągu nie mogę zdradzić, sprawdźcie sami.

Książka bardzo mi się podobała. Zawiera dużo obrazków, więc szybko się ją czyta. Jest ciekawa i trzyma w napięciu do ostatniego momentu. Serdecznie polecam ją dzieciom, młodzieży i dorosłym.

Iza z klasy IV

Wracaj Amelio Bedelio!”

Peggy Parish

Książka „Wracaj, Amelio Bedelio!”, której autorką jest Peggy Parish, to wesoła opowieść o szalonej pomocy domowej. Tytułowa bohaterka straciła pracę i poszukuje nowego zajęcia. Początkowo Amelia pracowała u państwa Rogers. Straciła swoją posadę, gdyż opatrnie zrozumiała prośbę swojej przełożonej. Poprosiła ona o podanie na śniadanie „płatków z kawą”, a Amelia przygotowała płatki zalane kawą. Wywołało to złość i ogromne zdenerwowanie prani Rogers, która postanowiła zwolnić Amelię. Od tego czasu bohaterka rozpoczęła poszukiwanie pracy. Najpierw trafiła do fryzjera, potem do salonu mody, biura, gabinetu lekarskiego. Niestety nigdzie jej nie doceniają, aż w końcu przypomniało jej się...

Dlaczego Amelia Bedelia nie mogła znaleźć odpowiedniej pracy?

Czy znajdzie w końcu swoje miejsce?

Co przypomniało się bohaterce?

O tym wszystkim możecie dowiedzieć się, czytając książkę. Jest ona pełna humoru i opisuje dużo zabawnych przygód. Sięgnijcie po nią, bo warto. Polecam.

Jagoda z klasy IV